

From: [REDACTED]
Sent: Thu, 20 Mar 2025 18:11:01 +0000
To: griffie@purmerend.nl; griffie@edam-volendam.nl; griffie@wormerland.nl; Griffie; griffie@oostzaan.nl; gemeente@landsmeer.nl; raadsgriffie@zaanstad.nl
Subject: Bezwaar tegen gezamenlijke brief samenwerkende gemeenten Zaanstreek Waterland betreffende consultatie wetsvoorstel schrappen voorrang vergunninghouders sociale huurwoningen
Categories: ingekomen stukken

Geacht college,

Op 13 maart jongstleden heeft u, in samenwerking met de gemeenten in de regio Zaanstreek-Waterland, een brief verzonden aan minister Keijzer, minister van Volkshuisvesting en Ruimtelijke Ordening, waarin u uw zorgen uit over de uitvoerbaarheid van het wetsvoorstel dat gemeenten verbiedt vergunninghouders voorrang te verlenen louter op basis van hun status als vergunninghouder.

Als inwoner van de gemeente Purmerend kan ik mij niet in vinden in de inhoud van deze brief.

Hieronder zal ik mijn bezwaar tegen het versturen van deze brief toelichten.

Volgens het rapport van de Staatscommissie Demografische Ontwikkelingen 2050[1] is het noodzakelijk de migratie te beperken, omdat Nederland de huidige migratiestromen (een migratiesaldo van ruim 100.000 per jaar) niet adequaat kan opvangen. Dit heeft onder andere negatieve gevolgen voor de huisvesting.

De Staatscommissie stelt dat het, gezien het huidige migratieniveau, uiterst moeilijk zal zijn het woningtekort, dat momenteel wordt geschat op circa 400.000 woningen[2], op te lossen. Daarnaast wordt in het regeerakkoord van kabinet-Schoof expliciet gesteld dat het beperken van de instroom een uitgangspunt is.[3]

Nederland kent het hoogste percentage sociale huurwoningen in Europa (30%), aanzienlijk meer dan bijvoorbeeld Spanje, waar dit percentage slechts 5% bedraagt. Bovendien zijn Nederlandse sociale huurwoningen van goede kwaliteit en, mede dankzij de huurtoeslag, relatief betaalbaar. In de meeste Europese landen dienen statushouders zelf woonruimte te vinden, hetgeen gepaard gaat met aanzienlijke obstakels.[4]

Hierdoor behoort Nederland op het gebied van huisvesting tot de meest aantrekkelijke bestemmingen voor asielzoekers in Europa, mede vanwege het hoge toewijzingspercentage van 85%.

Bovendien worden statushouders niet geplaatst op een urgentielijst, zoals andere woningzoekenden met een urgentieverklaring, maar krijgen zij direct een sociale huurwoning toegewezen door gemeenten of woningcorporaties. Dit systeem is in strijd met artikel 1 van de Grondwet - Allen die zich in Nederland bevinden, worden in gelijke gevallen gelijk behandeld - en benadeelt andere woningzoekenden, die vaak jarenlang moeten wachten.

Ik ben van mening dat het onderhavige wetsvoorstel de aantrekkelijkheid van Nederland als asielbestemming vermindert, hetgeen ertoe kan bijdragen dat minder asielzoekers voor Nederland kiezen en de druk op de woningmarkt daadwerkelijk afneemt.

In uw brief ligt de nadruk voornamelijk op de nadelen van het wetsvoorstel voor de asielopvang en de integratie van statushouders, terwijl de nadelen voor overige woningzoekenden onderbelicht blijven. Statushouders zouden moeilijker aan een woning komen, onder andere omdat zij nog geen wachttijd hebben kunnen opbouwen. Een stabiele woonplek is een essentiële voorwaarde om een zelfstandig bestaan op te bouwen, maar dit geldt evenzeer voor de vele (jonge) woningzoekenden in onze gemeente. Hun leven staat eveneens "on hold" door het gebrek aan beschikbare woonruimte. Dit rechtvaardigt niet de huidige voorrangsregeling voor statushouders.

Daarnaast leidt de huidige situatie tot een financiële ongelijkheid: betaalbare sociale huurwoningen worden met voorrang toegewezen aan statushouders, terwijl andere woningzoekenden met een bescheiden inkomen genoodzaakt zijn de hoofdprijs te betalen op de particuliere koop- of huurmarkt.

In uw brief benadrukt u tevens het belang van het toevoegen van sociale huurwoningen en stelt u dat hier actief aan wordt gewerkt en resultaten worden geboekt.

Maar is dit daadwerkelijk het geval?

Worden er daadwerkelijk voldoende sociale huurwoningen gerealiseerd?

In Purmerend wordt gewerkt met het 30-40-30-principe. Dit heeft ertoe geleid dat het aandeel sociale huurwoningen in de afgelopen twintig jaar is gedaald van 38,9% (2004) naar 30% (2024).

Uit de Woningmonitor blijkt dat de totale woningvoorraad sinds 2017 is toegenomen met 3.637 woningen, waarvan slechts 574 sociale huurwoningen, oftewel 15,8% van het toegevoegde woningvoorraad. In diezelfde periode zijn 270 sociale huurwoningen toegewezen aan statushouders, wat neerkomt op 47% van het totaal aan toegevoegde sociale huurwoningen.

Hoewel het voor gemeenten en corporaties een eenvoudige oplossing lijkt om de taakstelling te realiseren door urgentie te verlenen aan statushouders, is het hoog tijd om naar alternatieven te zoeken en niet vast te houden aan het huidige beleid. De huisvesting van statushouders zou als een uitdaging moeten worden beschouwd, en in dat kader merk ik op dat het woord "uitdaging" maar liefst 22 keer voorkomt in uw Woon(zorg)visie 2024.

Ik roep u op mee te werken aan de uitvoering van het regeerakkoord van kabinet-Schoof, in plaats van deze tegen te werken.

Als overheidsorgaan heeft u de plicht om de belangen van alle inwoners te behartigen.

Bij de verkiezingen van november 2023 heeft een groot deel van de Nederlandse bevolking duidelijk gemaakt dat het tijd is voor verandering.

Ik hoop dat u zich inzet voor een beleid dat recht doet aan alle woningzoekenden en zo het vertrouwen in de overheid versterkt.

Hoogachtend,

[1] Rapport Staatscommissie Demografische Ontwikkelingen 2050 | Rapport | Staatscommissie demografische ontwikkelingen 2050

[2] Staat van de Volkshuisvesting 2024 | Publicatie | Rijksoverheid.nl

[3] Regeerprogramma

[4] Europese landen hebben sterk verschillend beleid voor huisvesting statushouders | EMN Nederland - Europees Migratienetwerk Nederland